

Nynke Dicke keerde na elf jaar Amsterdam terug naar het Noorden. „Ik word heel gelukkig van het platteland en zeker van het Hogeland.” FOTO JAN WILLEM VAN VLIET

Jongeren platteland verkassen niet zo snel

In tegenstelling tot wat veel mensen denken, blijven de meeste jongeren in hun regio wonen.

GEA MEULEMA

‘Veele mensen denken dat jongeren in krimpgebieden massaal wegtrekken, maar dat is niet zo’, zegt Hans Elshof van Sociaal Planbureau Groningen/Drenthe. Hij onderzocht hoeveel jongens en meiden op het Groninger platteland weggingen. „Ongeveer driekwart blijft.”

Jongeren vinden het niet erg in een krimpgebied te wonen. „Ze weten niet anders”, zegt Elshof. „Hun familie en vrienden wonen hier en dat ze voor voorzieningen langere afstanden moeten afleggen, nemen ze voor lief. Dat ze wat langer moeten reizen naar de stad Groningen vinden ze geen probleem.” Over het vinden van werk maken ze zich geen zorgen. „Ze denken dat dat er wel is en meestal is dat ook zo.”

Ook de veelgehoorde klacht dat er voor plattelandjongeren niks te doen is, blijkt geen reden om te vertrekken. Wellicht is het leven op het platteland door de sociale media makkelijker dan voorheen, denkt Elshof. „Jongeren hebben contacten overal in het land, maar ze hoeven niet iedereen per se te zien. Het kan ook via WhatsApp, Instagram, Facebook en andere media.”

De jongeren die blijven, zijn waarschijnlijk vooral vmbo- en mbo'ers. „Havo'ers en vwo'ers gaan vaker naar het hbo of de uni-

NYNKE DICKE

Nynke Dicke (38) groeide op in Winsum, woonde elf jaar in Amsterdam en woont sinds kort in Eenrum. „Ik heb tot mijn 19de in Winsum gewoond, verhuisde voor mijn studie psychologie naar Groningen en ging voor mijn master op mijn 25ste naar Amsterdam. Al op jonge leeftijd dacht ik: Amsterdam is de stad. Daar wil ik wonen. Ik heb daar

een fantastische tijd gehad. Ik woonde met vriendinnen in een huis, heb daar mijn man Eelke ontmoet en onze twee kinderen Abe (4) en Jenthe (2) zijn er geboren. We overwogen eerst binnen Amsterdam te verhuizen, maar dat was, gezien de huizenprijzen, niet te doen. En we wilden graag wat dichterbij onze familie wonen. Dat we in Eenrum

terechtkwamen, is toeval. Deze woning stond te koop. We twijfelden eerst wel, want je zit hier ver weg van alles, hoewel er een school en supermarkt is. Maar we zeiden: je hoeft niet ergens voor altijd te wonen. Maar voorlopig blijven we hier. Soms heb je even de prikkels en de diversiteit van de stad nodig. Met de auto, bus of trein ben je zo in Groningen. Naar de stad

gaan, is voor mij nu een uitje. Ik word heel gelukkig van het platteland en zeker van het Hogeland. Het is hier zo mooi met prachtige fietspaden, natuur en het licht dat van zee komt. Vroeger had ik er geen oog voor, maar nu zie ik dat. Ook is het fijn dichter bij mijn familie te wonen. Wij zijn geen bellers, maar gaan graag bij elkaar op bezoek.”

Jos Huting wil in Gieten blijven. „Kijk, als je gaat studeren ga je misschien op kamers, maar voor mij is dat anders. Ik blijf hier lekker wonen.” FOTO MARCEL JURIAN DE JONG

JOS HUTING

Jos Huting (15) uit Gieten, 4-vmo dr. Nassau College Gieten, wil graag op het platteland blijven wonen.

„Ik woon al mijn hele leven in Gieten en wil zeker niet naar de stad. Thuis hebben we een boerderij met een grote tuin waarin je kunt voetballen. Die ruimte vind ik mooi en ik ken hier veel mensen. Al mijn vrienden wonen in of nabij Gieten en Eext, en dan spreek je makkelijk wat af.

In de stad kent niet iedereen elkaar en je hebt er minder ruimte. De huizen zijn er duurder en het is er druk met verkeer en mensen. En er is lawaai. Natuurlijk ga ik wel eens naar de stad, naar Assen of Groningen, bijvoorbeeld als ik kleding wil kopen. Maar dat is maar een paar keer per jaar. Je rijdt er met de bus of auto zo naartoe. In Gieten heb je ook alles met meerdere supermarkten, kleding, slager, bakker, opticien en Hema. En als iets er niet is, bestel ik wel eens online.

In de stad kun je naar de film en concerten en zo, maar daar ben ik het type niet voor. Ik hou van voetbal. Ik heb een jeugdcurcus trainer gedaan en geef sinds drie jaar training bij vv Gieten. Dit jaar aan de jeugd onder 9 jaar. Dat vind ik hartstikke leuk. Zelf voetbal ik bij de jeugd onder 17, daar zit ik als aanvaller in het eerste elftal.

Wat ik na mijn eindexamen ga doen weet ik nog niet, in ieder geval iets praktisch en niet iets op kantoor. Kijk, als je gaat studeren ga je misschien op kamers, maar voor mij is dat anders. Ik blijf hier lekker wonen.”

versiteit. Ze gaan naar de stad, maar vaak zie je dat een deel van hen op latere leeftijd terugkomt.”

Toch zijn er steeds minder jongeren tussen de 10 en 20 jaar. Dat komt omdat er minder kinderen worden geboren, niet omdat ze weggaan. In Nederland daalt het aantal de komende vijftien jaar met 7 procent. In Groningen met 13 en in Drenthe zelfs met 23 procent tussen nu en 2035.

Vooral Aa en Hunze, Borger-Odoorn, Westerveld en De Wolden krijgen zware klappen.

Daar daalt in vijftien jaar het aantal jongeren met ruim een derde. Dat heeft grote gevolgen voor scholen en op langere termijn voor voorzieningen.

Elshof: „Sommige richtingen op scholen, zoals de technische, krijgen daardoor te weinig leerlingen, zodat ze niet meer in stand kunnen worden gehouden. Jongeren die wel graag die opleiding willen doen, kiezen dan niet de opleiding van hun eerste maar van hun tweede keus. Daar kunnen ze later spijt van krijgen.”

Maar wie weet valt het mee. „Door de komst van de e-bike leggen jongeren grotere afstanden af en kiezen ze eerder voor een opleiding die bij hen past.”

Er zijn meer ontwikkelingen, zegt bijvoorbeeld Jouke van Dijk, hoogleraar regionale arbeidsmarkt aan de Rijksuniversiteit Groningen. Hij ziet meer gezinnen met jonge kinderen naar het platteland trekken. „Dat heeft te maken met de lage huizenprijzen, de rustige omgeving en de luchtkwaliteit”, zo zegt hij in een interview met Platform31. Ook corona speelt een rol. „We leren dat het niet meer nodig is om veertig uur per week op kantoor te zitten. De krimpgebieden gaan meer inwoners aantrekken, vooral als overall snel internet beschikbaar is en we erin slaan de bereikbaarheid naar de Randstad toe te verbeteren door bijvoorbeeld de aanleg van de Lelylijn.”

“
JONGEREN VINDEN
HET NIET ERG
IN EEN
KRIMPGEBIED TE
WONEN. ZE WETEN
NIET ANDERS’